

[Wilhelm]

være tale om barnets ret til en midlertidig separation med samme aflastning og forebyggende formål – begge dele fulgt op, naturligvis, af en støtteindsats.

Vi ønsker høringsret for børn forud for alle afgørelser, der vedrører deres personlige forhold, og vi foreslår stemmeret for større børn i alle lokale anliggender, som vedrører deres livsvilkår. Vi ønsker børns fritid i den skolepligtige alder beskyttet ved afskaffelse af obligatorisk hjemmearbejde, og vi ønsker, at børnene får medindflydelse på undervisningens tilrettelæggelse og på valget af undervisningsmaterialer. Fritidens indhold vil vi have forbedret, bl.a. ved at børn får mindst deres procentvise andel af kulturbevillingerne i bedste forstand.

Vi kan ikke godtage en trafikpolitik, som har så mange ofre blandt børn, som det nu er tilfældet. Vi ønsker trafiksanerung, oplysning rettet mod voksne trafikanter, trafikseparering, trafikundervisning, nedsættelse af hastighedsgrænser på særlig udsatte områder og tidspunkter, formentlig ned til 30 km i timen.

En nærmere drøftelse af disse og andre forslag vedrørende børns rettigheder og børns beskyttelse og sikkerhed er selvsagt ikke mulig under de vilkår, en redegørelsesdebat giver. Der vil heller ikke her være mulighed for en mere udførlig argumentation for de forslag, vi selv har på dette område. Vi vil derfor sørge for, at der bliver andre lejligheder til at behandle disse ting grundigere.

Ebba Strange (SF):

Når det drejer sig om småbørns familieretlige stilling, synes vi i SF, at børnekommissionen har haft en heldig hånd. Det afsnit, der er herom i betænkningen, bærer præg af, at man har prøvet at sætte sig ind i barnets situation og interesser, og at man har sat barnet i centrum og prøvet at udforme sine forslag herudfra.

Jeg har i justitsministeriets ægteskabsudvalg haft lejlighed til at deltage i drøftelsen af problemer, der ligner dem, som man har beskæftiget sig med i den del af småbørnskommissionens betænkning, som drejer sig om det familieretlige, og jeg må indrømme, at det ikke er lykkedes os at nå frem til en tilsvarende klarhed som den, man er nået til

i småbørnskommissionen. Jeg vil fremhæve de særlig vigtige synspunkter og forslag, som vi fra SFs side kan tilslutte os.

Vores udgangspunkt er, at hvor det overhovedet er muligt, bør et barn have ret til at have to forældre. Et barn skal ikke betale for, at dets forældre vælger en samlivsform, som barnet ikke selv har haft indflydelse på. Det betyder, at ugifte forældre bør kunne have fælles forældremyndighed, hvis de er enige om det. Jeg ved, at der har været diskussion om det i kvindepolitiske kredse, fordi der er kvinder, som mener, at der bliver taget noget fra dem. Derfor er det vigtigt for os at få sagt, at der skal være enighed om det. Men når der er det, mener vi altså også, at barnets ret skal komme til udtryk. Det betyder også for os, at forældre ved skilsmisse skal kunne bevare en fælles forældremyndighed, hvis de – og så længe de – er enige om det. Der er konflikter nok i en skilsmisssituation. Det er i forvejen uhyre belastende for et barn at være skilsmissebarn. Hvis man kunne enes om ikke at skulle dele børnene, så ville det være en fordel.

Derimod vil vi – i modsætning til børnekommissionen – advare mod, at man begynder at lægge for stort et pres på mødre, der ikke ønsker at opgive faderens navn. Der kan stadig være gode grunde til at holde det skjult.

Med hensyn til samkvemsretten, som betænkningen også beskæftiger sig med, mener vi også, at samkvemsretten er en ret, som børnene bør have, og som den af forældrene, der har forældremyndigheden, ikke må hindre opfyldelsen af. Det kan derimod aldrig blive en pligt, som barnet skal opfylde, hvis det af en eller anden grund i en periode ikke har lyst til at opfylde den. Vi er enige med kommissionen i, at der på disse meget følelsesladede områder trænges til mere støtte og rådgivning både for børn og for forældre.

Jeg har i ægteskabsudvalget tilsluttet mig, at bistandskontorerne skulle påtage sig den opgave, men jeg vil gerne indrømme børnekommissionen, at bistandskontorerne har mere end nok at se til i øjeblikket, og at det derfor måske vil være rimeligere at henlægge opgaverne til børnerådgivningscentre.

Børn har ifølge FN-deklaration om børns rettigheder ret til særlig beskyttelse. Denne deklaration har Danmark tilsluttet sig, og jeg vil opfordre den danske regering til at søge